

mindre velstaaende kom til at nyde godt af de gamle Forhold, saa at Betalingen for deres Vedkommende blev mere overkommelig. Hvad det kan resultere i, tør jeg ikke sige noget om.

Endelig skal jeg omtale enkelte Svarskrivelser. Der er først en Svarskrivelse angaaende Understøttelse til Privatskoler. Det er de saakaldte Friskoler paa Landet, der nærmest er Tale om. Inden for Udvalget har der hævet sig Røster for at faa Rede paa, hvor mange Forsømmelser der fandt Sted ved disse Skoler, og Ministeriet gør saa i sin Svarskrivelse opmærksom paa, at Andragender fra Skolerne ere bilagte med en Attest fra de stedlige Skolekommissioner for, at Skolerne have ført den i Loven af 1908 § 6 krævede Forsømmelsesprotokol, hvorom der, som ældre Medlemmer vistnok ville erindre, har været ført temmelig skarpe Forhandlinger tidligere her i Tinget. Men Ministeriet har ikke forlangt Forsømmelseslister og kan ikke give de forlangte Oplysninger. Jeg skal her ikke komme videre ind paa dette, kun nævne, at dette Spørgsmaal vistnok vil blive omtalt fra anden Side.

Endelig er der en Svarskrivelse angaaende Statens Lærerhøjskole. Bevillingen til den er sat ned fra 146,600 Kroner til 111,000 Kr. De 18,000 Kr. ere kun en tilsyneladende Nedsættelse, da de gaa over til Statens Gymnastikinstitut, som tidligere hørte ind under Lærerhøjskolen. Men Resten er en virkelig Nedsættelse, og det har bevirket, at der er forskellige etaarige og korte Kursus, som udgaa. Der udgaa et Kursus i Fransk, som er et etaarigt Kursus, og saa udgaa der forskellige korte Kursus, nemlig i Sundhedslære, Pædagogik, Naturlære, Kirkehistorie, Præparering af Dyr, Biologi og Historie. Ved Nedsættelse af Dagpengene fra 3 Kr. til 2 Kr. 20 Øre har man opnaaet Restbesparelsen, saa at Udgiften til Lærerhøjskolen nu er 111,000 Kr. Jeg maa maaske i Anledning af Lærerhøjskolen tillige bemærke, at der kunde være Tale om indenfor denne Sag at drøfte hele Forholdet vedrørende Husholdnings-skolerne.

Endvidere findes der i Betænkningen en lang Svarskrivelse angaaende Undersøgelsen af samtlige Mindesmærker fra Fortiden og disses Fredning, som jeg vil henvende ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, da de der kunne faa et Overblik over disse forskellige Mindesmærker.

Saa gaar jeg over til § 25. Der findes der to selvfølgelige Forslag, hvoraf

det ene angaar en Præst i Grønland, som havde søgt at blive fri for Tjeneste oppe i Grønland, men som bagefter er gaaet ind paa at blive deroppe, og der er et Forslag om en anden Præst, som tidligere har været i Grønland, og som har været paa Ventepenge, men som nu har opnaaet fast Ansættelse her i Landet ved Aarhus Domkirke. Det har medført visse smaa Bevillingsforskydelser paa det grønlandske Budget.

Jeg skal endnu kun som en almindelig Bemærkning sige, at jeg tvivler ikke om, at der er adskillige Medlemmer, der savne et og andet paa denne Del af Finanslovsforslaget, og det er ogsaa mit Haab, at et og andet, som endnu ikke er kommet med, og som jeg tror, vi helst skulde have med, maa komme med inden tredie Behandling. Ikke desto mindre er Stillingen den, at uagtet der er sparet i alle Ender og Kanter paa dette Budget, er det vokset som Følge af den Lovgivning, der er gaaet forud for i Aar.

K. M. Klausen: Der er af Socialdemokratiet stillet en Del Ændringsforslag, og der er ligeledes fra vor Side foranlediget afholdt en Del Samraad med den højtærede Minister. Jeg skal nærmere gaa ind paa disse Ting. Det første Punkt er egentlig et Regnskabs- eller Posterings-spørgsmaal. Der findes nemlig paa Finanslovsforslaget en Bevilling paa 16,000 Kr., som gaar til Godtgørelser til gejstlige Embedsmænd i Anledning af Skattevæsenets Omregulering. Men disse 16,000 Kr. benyttes ikke alle i dette Øjemed. Der spares en Del af dem, hvor meget kan jeg ikke opgive, men det, der spares paa denne Konto, anvendes paa en anden Konto paa Finansloven, en Konto, som hedder saaledes: „Tillæg til utilstrækkelig lønnede eller selvstændig Indtægt savnende Embeder og Bestillinger.“ Sparekommissionen har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og finder, det er en meget uheldig Posteringsmaade. Hvis der er Tale om, at disse Tillæg skulle gives til utilstrækkelig lønnede eller selvstændig Indtægt savnende Præsteembeder, kan den højtærede Minister stille Forslag om at forhøje denne Konto, og det bliver saa en Sag for sig, og jeg skal ikke her komme ind paa de Betragtninger, den ærede Ordfører fremkom med, om de Kaar, vore Præster sidde i, og den Trang, der kunde være til at give dem en Lønningslov. Det kommer ikke denne Sag ved, men det, her er Tale om, er at faa et ordentligt Regn-